

Húsvét u. 1. vasárnap 2022

Bizony, bizony, mondom néktek: aki hallja az én ígémet, és hisz abban, aki elküldött engem, annak örök élete van; sőt ítéletre sem megy, hanem átment a halálból az életbe. Bizony, bizony, mondom néktek, hogy eljön az óra, és az most van, amikor a halottak hallják az Isten Fiának a hangját, és akik meghallották, élni fognak. János 5,24-25

Kedves Testvéreim a Krisztusban!

Minden vasárnap erről kellene prédikálnunk: az **ÖRÖK ÉLETRŐL!** Arról, hogy lesz egy másik világ, fájdalom, félelem, betegség, halál nélkül. Ami itt minket gyötör, ami nehéz és ami fáj, minden elmúlik majd. Az igazi élet, az a másik élet, csupa öröm, örökké tartó öröm lesz. Együtt fogunk Istennel örülni a mennyben!

Újra meg újra meg kellene hallanunk, szívünkbe kellene zárnunk a hírt arról a csodálatos életről, ami odaát vár ránk és ami már itt és most elkezdődhet mindenki számára. Ha ez állandóan ott lenne a tudatunkban, a gondolatainkban, a hétköznapjainkban, kevesebbet sírnánk, aggódnánk. Kevesebbet gyászolnánk, szomorkodnánk a halál miatt. Minden nap hallanunk kellene az örömhírt: Örök életet készített nekünk Isten! Át lehet menni a halálból az életbe. Életünk, boldog életünk lehet!

Az emberi élet még soha nem volt annyi veszélynek kitéve, mint napjainkban. Még soha nem volt ennyire közel hozzánk a halál. Szünet nélkül életveszélyben vagyunk. A Sátán, akiről a Biblia azt mondja, „embergyilkos” volt kezdettől fogva, ezer eszközt talál arra, hogy pusztítsa az életet. Veszélyben van már a születés előtt a magzat, veszélyben van a gyermek, akinek lelkét mérgezi mindaz, amit lát. Megtalálja a módját a gonosz annak, hogy a családokat szétrombolja, a tinédzsereket a legérzékenyebb pontján támadja és depresszióba, öngyilkosságba sodorja, a fiatalokat és időseket egyaránt a sírba taszítja, járvány, háború, katasztrófák, erőszak által. Még soha nem tombolt ilyen félelmetes erővel a Sátán!

Körülvesz, szüntelenül támad bennünket a halál: a fizikai és a lelki, szellemi, erkölcsi halál. És **MÉGIS, MÉGIS LEHET ÉLNI!** Lehet ebben a halálos fenyegetettségben is élni. Élni boldogan, szabadon. A bűnbocsánat örömeiben, a halhatatlanság tudatában, félelemtől szabadon! Levehetjük a tekintetünket mindarról, ami körülvesz minket és járhatunk az **ÉLET** útján, az élet örömeiben.

MERT HÚSVÉT VOLT ÉS HÚSVÉT VAN! Húsvét nem múlt el és soha többé nem fog elmúlni. Mert Jézus feltámadt és él! Erejével munkálkodik és egyre többen tapasztalják, hogy a húsvéti hit mindent megváltoztat. Krisztus az Ige, a hatalmas, mindenható isteni Szó által újjáteremti életünket.

De mit jelent az a különös mondat, hogy a „**halottak hallják az Isten Fiának a hangját?**” Mit jelent az, hogy valaki „**átment a halálból az életbe?**”

I. MINDEN AZZAL KEZDŐDÖTT EZEN A VILÁGON, HOGY SZÓLT AZ IGE.

Megszólt Isten és a puszta, kietlen, halott világ megmozdult, létrejött. „Legyen!” – mondta Isten és lett. A teremtő Ige létrehozta ezt a világot.

Azután ez az Ige Krisztusban testet öltött és ettől fogva **Krisztus ajkán szól az Ige.**

- **SZÓL AZ IGE:** „kövess engem”, és Lévi fölkel a vámszedő asztaltól, követi Jézust és Máté lesz belőle, a tanítvány, az evangélista.
- **SZÓL AZ IGE:** „némulj el!” és a háborgó, viharos tenger lecsendesedik.
- **SZÓL AZ IGE:** „kelj fel és járj!” és a béna felveszi ágát és Istent dicsőítve járni kezd.
- **SZÓL AZ IGE:** „Saul, Saul, miért üldözöl engem?” és Saulból Pál lesz, Krisztus szavának legnagyobb hirdetője

SZÓL AZ IGE, és a halottak is hallják Isten Fia szavát, és akik hallják, **ÉLNEK!**

- *Jairusék* udvarán ott sütkérezik a napsütésben egy sápadt arcú kisleány. Boldogan mosolyog a napba. Apja, anyja arcán még ott csillog a könny. A kislány fülében két hatalmas szó cseng: „**TALITA KUMI** – leányzó, kelj fel!” Az **IGE** szólt és életet teremtett.
- *Nain* városának utcáján egymást átkarolva megy anya a fiával. Az útszéli hever egy nyitott koporsó – nincs rá szükség! A gyászmenetből örvendező tömeg lett. Mindenki Jézusról beszél: az ő szavát még a halottak is meghallják, életre kelnek!
- *A betániai temető* csendjében elhangzik egy nagy kiáltás: „**Lázár, jöjj ki!**” Ez nem a testvért sirató árva sikolya, azt nem hallaná a halott. Jézus ajkán szól az Ige és az oszladozó holttest megmozdul, kijön a sírből. Az **IGE** szólt és életet teremtett.

II. „MOST VAN AZ AZ ÓRA”: MA IS SZÓL AZ IGE, ÉS ÉLETET TEREMT A LELKI HALOTTAK KÖZÖTT

Nemcsak a temetőben vannak halottak. Vannak élő halottak is. Amikor a Biblia halottakról beszél, elsősorban a LELKI HALÁLT érti alatta. A halál az Isten nélküli állapot, a bűnbe esett, bűnben született, Istentől elfordult ember állapota. Mindnyájan így jövünk erre a világra. Halottak vagyunk mindaddig, míg Isten szava életre nem kelt minket. Ezért mondta a tékozló fiúról az apja: „az én fiam meghalt, elveszett...” Ezért írja Pál apostol: „meg voltunk halva a vétkek miatt.” Ezért olvassuk a Jelenések könyvében: „Az a neved, hogy élsz és halott vagy”.

Amíg bűnben élünk, - halálban vagyunk. De amint meghalljuk a bűnbocsánat szavát és föl vesszük a harcot a bűneinkkel – életre jutottunk! Az Ige, Jézus szava föl tudja ébreszteni halálos álmából az embert. Ma is ugyanilyen ereje van az isteni szónak. MOST van ez az idő, amikor Jézus életre hív a lelki halálból!

SZÓL AZ IGE és a halottak meghallják és életre kelnek. A Feltámadott, élő Jézus ajkán elhangzik az Ige és bűnből, halálból, elveszett, elkárhozott állapotból ÉLET TÁMAD! Lehet, hogy nem történik valami nagy „csoda”, valami emlékezetes pillanat, villámszerű „megvilágosodás”. Hanem egyszerűen visszatekintve látja az ember: nem tudom hogy hol, hogyan, mikor történt, de egyszer csak valahol, valahogy közel jött hozzám a Krisztus és megérintett. Egyszer csak valami történt, éreztem, hogy itt van, hogy megölel.

Ma is szól, ma is életet teremt Jézus. Egyszer csak tűnik a félelem, szűnik a fájdalom. Egyszer csak a vak látni kezd: látja már bűnének a súlyát, érti már, mit jelent, hogy „érttem állt a kereszti”. Tudja már, hogy nincs máshol segítség, nincs máshol menekülés, nincs máshol ÉLET csak Krisztusban!

SZÓL AZ IGE és az eltévedt, gyötrődő, bolyongó ember egyszer csak hazatalál. Hazatalál Istenhez! Lelki, szellemi, erkölcsi halálból, kétségbeesésből, bűnből, fájdalomból ÉLET TÁMAD! EZ HÚSVÉT!

Egy lelkipásztor mondta el a következőket:

Egy szörnyű autóbaleset után csak az anya maradt életben, kislánya és férje meghaltak. Nagyon fiatal házaspár voltak, a fiatalasszony félig megőrült a szörnyű katasztrófa után. Éveken át, minden áldott nap szinte őrjöngve járt a farkasréti temetőbe, ott térdelt férje és gyermeke sírja előtt, és nem tudott megnyugodni. Orvoshoz is vitték, kezelték, de minden hasztalan. Ám egy tavaszi napon hirtelen valahogy, valahol – kívülről? – belülről? – szíve felől? – az ég felől? – ezt hallotta: *Kedveske!* Ugyanúgy, ahogy valamikor a férje, aki nagyon szerette, szólította őt. Majd újra hallotta: *Kedveske!* Riadtan hátra nézett, aztán futva keresni kezdte, honnan jön a hang: *Kedveske!* Egyszerre ott állt egy nagy, márványból kifaragott Jézus szobor előtt, ahogy szeretettel nyújtja a kezét. Döbbenve megállt és rámeredt a márványba vésett szavakra: „**Miért keressetek a holtak között az élőt?**” – És elmondta a lelkészének, hogy abban a pillanatban mintha egy iszonyatos kő gördült volna le a szívéből, s tudta, hogy az vezette oda, aki őt így szólította: *Kedveske!*

Titokzatos, misztikus eset. Megmagyarázhatatlan misztérium, mint minden húsvét, de egy biztos: valaki meggyógyult, békességre jutott, mert néven szólította őt a Feltámadott...

Aki hallja az én ígémet, és HISZ abban, aki elküldött engem, annak örök élete van.

Élet csak akkor születik, ha a *hallott Ige az ember hitével* párosul.

A lelkileg halottak nem kényszeríthetők. Isten szabadnak, erkölcsi lénynek teremtett minket. Megkaptuk a választás szabadságát. Választhatjuk az életet vagy a halált. Ráléphetünk az élet útjára, meghallhatjuk és hittel elfogadhatjuk az Igét vagy ellenállhatunk annak. Kitérhetünk a halál köteleiből, vagy fülünkre húzhatjuk a halotti leplet, hogy ne halljuk az Igét.

A hit azt jelenti, hogy elfogadom az Igét Isten szavának. Elfogadom, hogy Ő döntött rólam, Ő üzen nekem. Ez nem könnyű, mert az Ige legelső üzenete ez: Te elveszett, elkárhozott, halott vagy! Az Ige kard, sebet üt. Vele jár az új élet születésének fájdalma. Az Ige elítél.

Egyszer mindenkinek el kell ítéltetnie. Vagy most, vagy majd a végső ítéletben. Ha az Ige hatására *magamat* ítélem el, akkor már Isten nem fog elítélni. Aki látja bűnei szakadékát, aki már itt átéli

elveszettségét, a kárhozat kínját, az már túl van az ítéleten. „Azon a napon” már nem megy ítéletre. Erre mondja Jézus: Már átment a halálból az életbe. Már megnyerte bűnei bocsánatát.

III. AZ UTOLSÓ NAPON AZ IGE A FIZIKAI, TESTI HALÁLBÓL IS ÉLETET TÁMASZT MAJD.

Húsvét a jövő felől is reménységet ébreszt bennünk. Jézus földi életében csak háromszor történt meg, hogy fizikailag, testileg halott emberek életre keltek. Egy időre még visszajöttek a földi életbe, azután egyszer ők is meghaltak. Ez a három eset *jel* volt. Arra utalt, hogy egyszer majd életre kelnek mindazok, akiknek a teste már a temetőben porlad. Halott emberek is hallják Isten Fia szavát – és akik hallják – élnek!

Egyszer mindenkivel megtörténik majd ez. Akkorát szól az Ige, hogy minden halott meghallja! Azok is, akik járványnak, háborúnak, erőszaknak áldozatául estek. Azok is, akiket a hitükért megkínoztak és megöltek, mint sok keresztyén testvérünket a világban. Meghallják majd Krisztus szavát előre ment szeretteid is. És te is, én is, akik követjük őket. Az Ige életet fog teremteni azon a napon és lesz viszontlátás!

De ne felejtsük: ez a találkozás három féle lehet: lehet találkozni egymással az üdvözülők, az örök életre jutottak között. De lehet az elkárhozók között is viszontlátni egymást És megeshet az is, hogy egyikünk az életre jutottak, másikunk az elkárhozottak között van. Menny vagy pokol lesz a sorsunk, és ez már itt a földön dől el, a földi életben.

Húsvét ezért a legfontosabb kérdésekkel, az élet-halál kérdésével szembesít minket:

Testvérem!

- Átmentél-e már a halálból az életbe? Lemondtál-e már az ellenállásról? Lemondtál-e már arról, hogy magad irányítsd az életedet vagy még mindig a saját erődre, bölcsességedre támaszkodsz?
- Meghallottad-e és elfogadtad-e Isten ítéletét a bűneid felett és elnyerted-e a bűnbocsánatot?
- Hiszed-e, hogy a hitben elhunyt, előre ment szeretteid ott vannak Istennél és Te is odajutsz, ha Jézussal jársz?
- Mit teszel azokért, akik még a halálban vannak, távol Istentől?

Egy hívő pszichológus testvérünk idézte Szent Ágoston mondását: „Azok a dolgok, amikre nézel és amiben elmerül a tekinteted, azok ráteszik pecsétjüket a lelkedre.” Vagyis ezek a képek mélyen bevésődnek lelkünkbe. Alakítják, formálják látásunkat, gondolkodásunkat, érzéseinket. Ha csak arra koncentrálnak, ami rettenetes, félelmetes, ha csak a halálra, a veszteségre, a szörnyűségekre gondolunk, ezek ráteszik pecsétjüket a lelkünkre. De ez fordítva is igaz: Ha Isten jelenlétét, munkája nyomait keressük az életünkben, és arra szegezzük tekintetünket, akkor el tudjuk hinni azt, hogy az élet minden küzdelme ellenére, azokkal együtt mégis csodálatos ajándéka Istennek.

Ezért a napokban fölakasztottam az ágyammal szemben a Sajógömöri templomunk oltárképét, amely a Feltámadottat, a győztes Krisztust ábrázolja. Szeretném magamat ezzel a külső, látható jellel is emlékeztetni erre. Legyen ez az első, amire rápillantok reggelente. Ez abban is segít, hogy imádságban felvidéki testvéreinkre gondoljak. Emellett emlékeztet arra, hogy a keresztségem pillanatában a feltámadott Krisztus ereje áradt belém. A keresztség pecsétjét hordozom. És akármilyen nehéz, nem a halálra akarok nézni, nem a háborgó tengert, a tomboló gonoszt, az emberi életet fenyegető ezer féle veszedelmet akarom látni. Krisztusra akarom szegezni tekintetemet, akiről Luther így beszélt: „Édes Uram, bűnomet magadra véve ... az *én bűnomet* szétlapodtad és elnyelted... legyőzted bűnomet, halálomat, ördögömet.” Erre a hitre segítsen el mindnyájunkat a mindenható Isten! Ámen